

Да су творци Барбике, најпродаваније лутке на свету, могли да претпоставе да ће њени клонови шетати улицама широм планете, можда је не би давне 1959. године ставили на рафове продавница. Сада, пола века касније, имамо феномен „Барби лук“, који се као зараза шири међу тинејџеркама, које мами и тати саопштавају да за рођендан желе неколико кубика силикона у уснама и грудима или операцију носа јер је савршено тело пут до ВИП живота који води Парис Хилтон.

Улицама шетају малолетне девојчице којима груди нису ни стигле да се развију, а већ су их напумпале силиконима, исто као и усне, комплетно стилизоване као звезде са МТВ-ија, изблажаних коса, тела препланулог у соларијуму. У хеланкама испод којих вире тангице и јакничицама набадају на вртоглаво високим штиклама које су до пре неколико година важиле за саставни део аутфита порно-звезда. Јер све је у телу, а такав изглед једини је начин да се у животу успе, да се жена „добро“ прода и уда, по могућству за фудбалера.

Управо идејом да је савршено тело једини пут да се успе у животу, уз коју стасавају нове генерације девојчица, бави се Наташа Волтер, британска феминисткиња и ауторка књиге „Живе лутке“ („Ливинг доллс“), која је изазвала прави шок на Острву због њене тезе да је савремено друштво постало порнографско.

Наравно, природна жеља свих мушкараца и свих жена одувек је била да буду и сексуално привлачни. Али, у овој генерацији почео је да се слави тачно одређен вид женске сексуалности. Оне коју је наметнула порно-индустрија. Од чињенице да се продаја секса посредно увукла у моду много више брине став према којем проституција, или будимо блажи, стриптиз или посао модела за доњи веш нису нешто што понижава жену, него нешто што је заправо ослобађа. То изједначавање женских слобода са сексуалном објективизацијом данас може да се види свугде и има мерљив утицај на амбиције младих жена - пише Волтерова.

Пише: Ана Митић
уторак, 09 март 2010 17:07

Зато се праве редови испред клиника за пластичну хирургију, где девојчице хрле како би се „набуџиле“. То за Прессмагазин потврђује и др Милан Цолић, хирург из наше познате болнице за пластичну, естетску и реконструктивну хирургију „Цолић“. Он каже да у последње време највише захтева које мора да одбија долазе од девојчица које траже прекомерна увећања груди или усана.

- Девојчице с идеалним пропорцијама траже „пачје кљунове“ и огромне груди, не размишљајући колико је то штетно. Када питам неку од њих због чега то жели када већ изгледа савршено, каже да жели да се сви окрећу за њом, да свима хоће да покаже да има новца за силиконе - каже Цолић.

Ако се освренете око себе и погледате ко су жене и девојке из медијског простора у Србији које по избору публике важе за најатрактивније и најлепше и које су узор девојчицама, наћи ћете потврду у томе. „Најлепше“ жене имају напумпане усне, велике груди, дуге ноге и кратке сукње; увек у први план истичу изглед. Тако имамо сијасет беспосличарки и блејачица за које никоме није јасно чиме су заслужиле да се уопште нађу на насловним странама. Одговор је - својим изгледом.

Ко су српске луткице?

Водитељка Оља Црногорац једна је од оних које много више улажу у изглед него у оно

што им је професија, иако многима није јасно чиме се она заправо бави. Код Оље су у првом плану њене препумпане усне и груди, а да је све у телу Оља је показала и на фотографијама на којима рекламира купаће костиме. Без икаквог повода се појављује у медијима, а спремна је и на „монтиране“ папарацо фотографије само да се о њој прича.

На ову карту изгледа игра и Анастасија Буђић, која је постала позната откако се сликала за „Плејбој“. После тога, њена каријера креће узлазном путањом - постала је чланица групе „Моделс“, ушла је у кућу „Великог брата“... иако и даље није јасно ко је та девојка.

Ветеранка међу луткицама је Сани Армани, која би можда могла да држи млађим колегиницама предавања како успети у животу помоћу изгледа. Ова бивша манекенка и водитељка у покушају остварила је девојачки сан сваке луткице - удала се за фудбалера и добро уновчила свој силиконски изглед.

Идеална представница „живих лутака“ је Мими Ђуровић, победница једног од ВИП серијала „Великог брата“, коју су због пластичног изгледа тадашњи учесници Ајс Нигрутин и Скај Виклер прозвали Јагодица Бобица (лик из цртане серије за децу). Изблажана коса, велике пуне усне, плава сочива за очи, силиконске груди само су неки од њених атрибута. Иако многима није јасно чиме се она заправо бави и како зарађује за живот, који укључује и вожњу бесних аутомобила по родном Никшићу, она тврди да је креаторка, а недавно се упустила у музичке воде. Чињеница да је победу у једном ријалитију однела девојка луткастог изгледа, иако се причало да је намештено, говори какви су модели женског изгледа пожељни или се намећу садашњим генерацијама девојчица. Оне после њене победе лако могу да закључе да треба да изгледају као она да би профитирале.

Поучене оваквим искуствима, девојчице могу да закључе да им је најбоље да на време крену са каријером луткице и сав џепарац уложе у „пластику“, тангице, штиклице и салоне за улепшавање. Култура у којој је успех жене сразмеран њеним пропорцијама стигла је преко ноћи, најпре у Велику Британију, где је све већа популарност такозваних гламур модела, девојака које се разголићене сликају за новине. Оне су врло популарне и удају се за фудбалере. Па кад могу Британке, могу ваљда и Српкиње.

- Многе девојке верују како је сексуално самопоуздање заправо једино самопоуздање, а оно се стиче ако је девојка спремна да се уклопи у слику из меког порњића - тен из соларијума, бразилска депилација и велике груди - каже Наташа Волтер.

Опседнутост изгледом међу девојчицама видећете ако посетите „Фејсбук“ профил неке тинејџерке. Голишаве и провокативне фотографије, напућене усне и секси позе део су

личног профила многих клинки.

- Стално фотографишу једна другу - поверила се Волтерсовој мајка једне британске тинејџерке. Ауторка књиге „Живе лутке“ закључује да комерцијализација и сексуализација детињства, нажалост, почиње све раније и да девојчице практично не могу да се одбране.

- Нови пуританизам се претворио у нови промискуитет. У том свету победнице су оне којима је физичко савршенство на првом месту и које су успеле да ућуткају саме себе, па наизглед не осећају никакво незадовољство таквим начином живота. Таква жена - чешће слављена као супруга или девојка мушкарца хероја (читај: фудбалера) него као хероина властитог живота - постала је жива лутка и заменила идеју слободне жене која тражи и проналази свој пут у 21. веку - закључује Наташа Волтерс.

(Прес магазин, 7.3.2010)